

hver Regjering, selv en Venstreregjering. Jeg tror ved disse Exempler i Hovedsagen at have præciseret, hvad det er, som er det Betegnende for den saglige Finantslovbehandling, den saglige Forhandling af Finantsloven i Modsatning til en Skinforhandling; thi det er ganske utvivlsomt, at en Skinforhandling paa Finantsloven, en Forhandling om Finantsloven, der gaar ud paa at stille Forslag, om hvilke man vidste, at ikke engang en grundlovstro Regjering kunde understøtte dem, eller om hvilke man i Forveien vidste, at det andet Thing ikke engang, naar det delte vor Opfattelse af Grundloven i alle dens Punkter, vilde gaa ind derpaa, en saadan Behandling af Finantsloven er som Skinforhandling Folkethinget uværdigt. Hvis vi vilde gaa den Vej, vilde vi anse det for rigtigere, om man overhovedet negtede at behandle Finantsloven. Der er altsaa ikke nogen Tvivl, haaber jeg, fra nogen Side om, at den Behandling af Finantsloven, vi nu begynde, vil fra vor Side blive ganske den samme som den nærmest forudgaaede Finantslovbehandling, og jeg haaber, at det lige saa klart, og allerede nu i Dag, navnlig af Regjeringen og dens Venner, vil blive forstaaet, at der fra vor Side er sagt, at en Eftergivenhed eller Opgivelse af vore konstitutionelle Fordringer med Hensyn til Folkethingets fuldstændige og utvivlsomme Bevillingsret og med Hensyn til vor Modstand imod de provisoriske Love og de provisoriske Foranstaltninger i det Hele kan ikke ventes. Jeg siger dette, for at man ikke siden skal laste os dette i Dinene, at det, vi have ført, var en Forhandling, der begyndte med Døfter, som ikke siden ere blevne holdte. Paa dette Punkt kan jeg kun gjentage, hvad jeg allerede tidligere i den nu afbrudte Samlings første Del har sagt baade ved Finantslovens første Behandling og senere, da jeg havde den Ære at indbringe her i Thinget et Forslag til Lov om Rigsrettens Ordning, at vil man ud af den nuværende Konflikt, er der kun een Vej at gaa, nemlig den, at man anerkjender Folkethingets Ret og giver Garantier for, at den fuldt ud vil blive respekteret. — Hertil skal jeg indskrænke mig, da jeg anser dette for tilstrækkeligt til klart at præcisere den Stilling, som jeg er vis paa, at Flertallet vil indtage overfor dette Forslag. Hvorvidt der vil komme Noget ud af denne Finantslov, kan jeg ikke have nogen Mening om, men jeg vil dog bemærke, at efter den Maade, hvorpaa Regjeringen har afbrudt den nuværende Samling, kan der vel næppe være nogen Tvivl om, at der i det Mindste fra Ministeriets Side er lagt alle de Hindringer

i Veien for, at der overhovedet kan komme et Resultat ud af Samlingen som vel muligt. Det blev allerede fra vor Side fremhævet, da vi kom sammen i Oktober, men ja vilde man ikke indse det. Regjeringen betvivlede det. Men jeg tror, at det har vist sig, at alt det Arbejde, der er gjort, siden Oplosningen kom, er nu afbrudt Arbejde, og det gjælder i Virkeligheden baade for Landstingets og Folkethingets Bedkommende. Og i den korte Del af Samlingen, som nu er tilbage, og som vil blive opfyldt af den Tid, der vil medgaa til at tage alle Førstebehandlingerne om igjen, kunne vi ikke vente, at der vil blive et synderligt stort Resultat, maaske slet intet, navnlig naar man ser den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet sig ved, som det lader, paany at ville forshne Folkethinget med en Uendelighed af Lovforslag, der skulle gjøres til Gjenstand for Førstebehandlinger. Det vilde vistnok være rigtig, om Folkethinget strax gjorde sig det klart, at skal der komme Noget ud af Samlingen, maa der finde en Sigtelse Sted af Arbejdet, og om man strax blev paa det Reene med fra alle Sider, at vi maa holde saadanne Sager nede, som det vistnok er meningsløst at behandle i den Smule Samling, der er tilbage, altsaa indskrænke os til at tage fat paa Hovedspørgsmaalene og navnlig da dem, som have været Gjenstand for Behandling ved Valgene.

Vajer: Jeg skal fortsætte, hvor det ærede Medlem slap, ved Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan bringes noget frngtbart Udbytte ud af denne Samling.

Formanden (Høgsbro): Maa jeg anmode ærede Medlemmer om at indtage deres Pladser. Denne Vandring i Salen vil jo kun bringe Forstyrrelse over det Hele, saa at Taleren ikke kan høres.

Vajer: Den ærede Conseilspræsident og Finantsminister udtalte her ved Finantslovens første Behandling den 18de Oktober i Fjor: „Jeg tror ogsaa, man har været saa venlig at regne ud, at i denne Regjerings Tid har der endnu aldrig fundet noget regulært Valg Sted, og denne Gang da vi stille henimod et regulært Valg, hører vi Uebredelser for ikke at have opløst Rigsdagen“. Man ser heraf, at det var det høitærede Ministers alvorlige Mening dengang, at vi skulde have gaaet til et regulært Valg, og jeg tvivler ikke paa, at den ærede Minister har ment, at saaledes var det bedst for Landet, og at vi saaledes kunde faae det